

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stadt Papenburg

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Tolkningsfrågor

- 1) Får en medlemsstat enligt artikel 4.2 första stycket i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁾ neka samtycke, med avseende på en eller flera områden, till kommissionens utkast till en lista över områden av gemenskapsintresse på andra grunder än sådana som har att göra med naturskydd?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande: Omfattar sådana grunder även kommuners och kommunalförbunds intressen, i synnerhet deras planer, framtida planering och andra intressen som har att göra med vidareutvecklingen av det egna området?
- 3) Om frågorna 1 och 2 besvaras jakande: Är medlemsstaten och kommissionen enligt tredje skälet i direktiv 92/43/EEG, artikel 2.3 i detta direktiv eller enligt andra gemenskapsrättsliga bestämmelser skyldiga att beakta sådana grunder när de samtycker till respektive upprättar listan över områden av gemenskapsintresse?
- 4) Om fråga 3 besvaras jakande: Kan en kommun som berörs av att ett visst område har upptagits på nämnda lista enligt gemenskapsrätten, efter det slutgiltiga upprättandet av listan, vid domstol göra gällande att listan strider mot gemenskapsrätten med anledning av att kommunens intressen inte har beaktats eller inte har beaktats i tillräcklig utsträckning?
- 5) Ska fortlöpande underhållsarbete i flodmynningars farleder, vilket definitivt godkänts i nationell rätt redan innan införlivandefristen för direktiv 92/43/EEG löpte ut, efter det att området upptagits på listan över områden av gemenskapsintresse underkastas en konsekvensbedömning i enlighet med artikel 6.3 och 6.4 i direktivet?

⁽¹⁾ EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114.

Talan väckt den 29 maj 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-232/08)

(2008/C 209/37)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. van Rijn och K. Banks)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 2371/2002 ⁽¹⁾ och artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 2847/93 ⁽²⁾ genom att tillåta att fiskefartyg har en maskineffekt som överskrider gränserna enligt artikel 29.2 i förordning (EG) nr 850/98 ⁽³⁾, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att den nederländska regeringen har åsidosatt sin skyldighet att följa gemensamma beslut genom att den medvetet tillåter att bestämmelsen om högsta tillåtna maskineffekt vid fiskeri av rödspätta överskrids.

Det framgår av de uppgifter som lämnats av den nederländska regeringen att nederländska "Eurokutters", som deltar i privata arrangemang först ska följa den högsta tillåtna maskineffekten på 300 hk från den 1 maj 2009. Det framgår emellertid av upplysningarna att det systematiskt används en toleransmarginal på 12.5 % vid kontroller av att bestämmelsen följs och att det således inte vidtas några åtgärder när den högsta tillåtna maskineffekten överskrids.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, s. 59).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 261, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 118).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 om bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av maritime organismer (EGT L 125, s. 1).